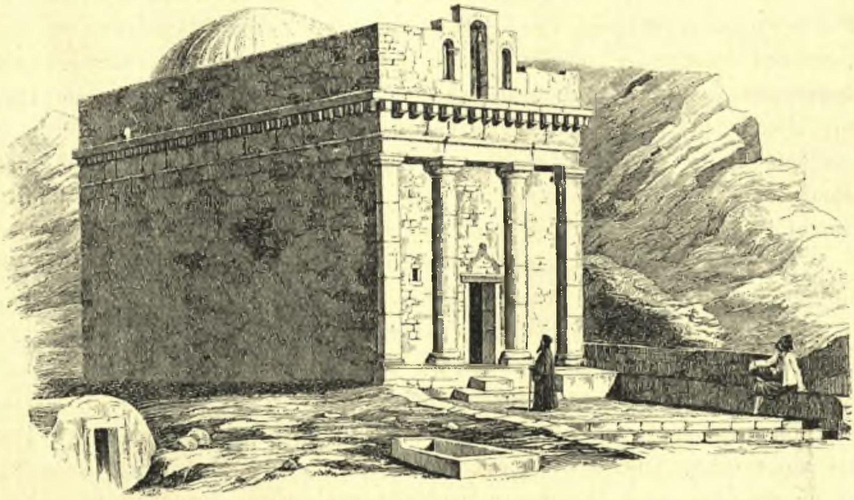

Ὁ ἐν Σικίνῳ ναὸς τῆς Ἐπισκοπῆς.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΣΙΓΙΛΛΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΣΙΚΙΝΩ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Ἐν τῇ νήσῳ Σικίνῳ σῴζεται, ἀκέραιον σχεδόν, ἀξιόλογον μνημεῖον τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς, τὸ ὁποῖον μεταβληθὲν εἰς Χριστιανικὸν ναόν, πιθανῶς κατὰ τὸν δ´ ἢ ε´ αἰῶνα, εἶναι γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἐπισκοπή, ὄνομα προφανῶς τιμαριωτικῆς καταγωγῆς [1].

Τὴν ὕπαρξιν τοῦ μνημείου τούτου πρῶτος ἔκαμε γνωστὴν εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον ὁ κατὰ τὸ 1771 ἐπισκεφθεὶς τὴν νῆσον Pasch van Krienen [2], λεπτομερῆ δὲ καὶ ἀκριβῆ αὐτοῦ περιγραφὴν ἐδημοσίευσεν ὁ L. Ross τὸ πρῶτον ἐν τῷ προγράμματι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου τῷ 1837, ἔπειτα δὲ καὶ ἐν ἄλλοις συγγράμμασιν αὐτοῦ [3]. Ὁ Ross ἔκ τινος ἐπιγραφῆς εὑρισκομέ-

[1] Βλέπε Α. Μηλιαράκη, Μεσαριὰν σ. 55. Ὁμοίας προελεύσεως πιθανῶς εἶναι καὶ αἱ ἐν Σικίνῳ τοπωνυμίαι στοῦ Μπαροῦ, Μπουναμᾶ, Φράγκου.

[2] Breve discrizione dell' Archipelago (ἔκδ. Ross 1860 σ. 32).

[3] Πίναξ τῶν ἐν τῷ Β. Ὀθων. Πανεπιστημίῳ παραδοθησομένων μαθημάτων. Ἀρχαιολογία τῆς νήσου Σικίνου. Ἀθήν. 1837. Reisen auf den Griech. Inseln α´ σ. 150, ἔνθα καὶ εἰκὼν τοῦ ναοῦ φιλοτεχνηθεῖσα ὑπὸ C. Ritter καὶ Th. Hansen, ἧς ἀντίγραφον παρατίθεται ἐνταῦθα. Βλ. προσέτι τοῦ αὐτοῦ Ross, Archaeol. Aufsaetze β´ σ. 48 καὶ Γ. Λαμπάκη, Memoire sur les Antiquités Chretiennes σ. 7, ἔνθα εἰκὼν καὶ διάγραμμα τοῦ ναοῦ.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
16/10/2023 23:49:36 EEST - 167.114.118.212

νης τότε ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ ναοῦ, νῦν δὲ ἀποκειμένης ἐν τῷ δημοτ. σχολείῳ Σικίνου, εἴκασεν ὅτι τὸ μνημεῖον τοῦτο ἦτο ναὸς Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου καὶ ὡς τοιοῦτος ἐνομίζετο καὶ ὑπὸ ἄλλων ἀρχαιολογούντων συγγραφέων καὶ περιηγητῶν[1] μέχρι τοῦ ἔτους 1896, ὅτε ὁ A. Schiff ἀπέκρουσε τὴν κρατοῦσαν γνώμην. Ὁ ἀρχαιολόγος δηλ. οὗτος, ὅστις ἐπεσκέφθη τῷ 1895 τὴν Σίκινον μετὰ τοῦ Hiller von Gärtringen, δι᾽ ἀνακοινώσεως αὐτοῦ ἐν συνεδρίᾳ τῆς ἐν Ἀθήναις Γερμανικῆς Ἀρχαιολ. Σχολῆς[2] ὑπεστήριξε διὰ πειστικῶν ἐπιχειρημάτων, ὅτι πρόκειται περὶ ἡρῴου (ἐπιτυμβίου) ὑπὸ ἐξορίστου Ῥωμαίου μεγιστᾶνος[3] εἰς τὴν γυναῖκά του ἱδρυθέντος.

Ἡ Ἐπισκοπή, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ κατωτέρω δημοσιευομένου σιγιλλίου, ἀνῆκεν ἔκπαλαι εἰς τὴν ἐν Σικίνῳ ἀρχοντικὴν οἰκογένειαν Δαμησίνα (ἢ ὀρθότερον Δαμεσσήνα). Ταύτης, ἐκλιπούσης ἤδη, ὁ τελευταῖος γόνος, ὁ μακαρίτης Πέτρος Δαμησίνας, ὅστις ἦτο κάτοχος τοῦ ἐπὶ μεμβράνης πρωτοτύπου, ἐπέτρεψεν ἡμῖν πρὸ πολλῶν ἐτῶν τὴν ἀντιγραφὴν αὐτοῦ. Τὸ σιγίλλιον, ὅπερ ἐκδίδεται κατωτέρω, τηρουμένης τῆς ὀρθογραφίας καὶ συντάξεως τοῦ πρωτοτύπου, νομίζω ὅτι εὑρίσκεται ἤδη παρὰ τῇ οἰκογενείᾳ Λουλούδη, εἰς ἣν περιῆλθε καὶ ἡ Ἐπισκοπὴ μετὰ τῆς περὶ αὐτὴν περιοχῆς, ἥτις εἶναι ἐκ τῶν εὐφορωτέρων τῆς νήσου.

Ὅσον δ᾽ ἀφορᾷ εἰς τὰ ἐν τῷ σιγιλλίῳ ἀναφερόμενα πρόσωπα παρατηρῶ τὰ ἑξῆς:

Ὁ Πατριάρχης Καλλίνικος εἶναι Καλλίνικος Β´ ὁ Ἀκαρνὰν ὁ ἐκλεχθεὶς τῷ 1688 ἀντὶ τοῦ παυθέντος Νεοφύτου Δ´ τοῦ ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως, ὅστις μετὰ πέντε μῆνας κατέλαβε πάλιν διὰ τῆς βίας τὸν θρόνον. Ἀλλ᾽ ἡ σύνοδος ἔπαυσεν αὐτὸν καὶ ἐπανέφερε τὸν Καλλίνικον, ὅστις διῴκησε τὴν ἐκκλησίαν, ἐν μέσῳ ἀνωμαλιῶν, πιθανῶς μέχρι τοῦ 1693. Τότε ἐξεθρονίσθη διὰ τῆς ῥᾳδιουργίας Διονυσίου Δ´ τοῦ Μουσελίμη, πατριαρχεύσαντος ἐπί τινας μῆνας. Ἀπομακρυνθέντος δὲ τούτου ὁριστικῶς (1694) ὁ Καλλίνικος ἐπανῆλ-

---

[1] Reinganum, Die sporaden Insel Sikinos (Zeitschr. f. d. Alterthumw. 1837 ἀριθ. 86-88). Ad. Michaelis, Osservazione fatte in alcune isole dell'Archipelago (Annali dell' Inst. di corr. Arch. τόμ. 36 σ. 264, ἔνθα ὁ Michaelis ἐξετάζει καὶ περιγράφει κυρίως τὸ ὑπόγειον τοῦ ναοῦ). K. Fiedler, Reise durch alle Theile des Königr. Griechenland β´ σ. 151. Bursian, Geographie von Griechenland β´ σ. 506. Alex. Buchon, Voyage dans l'Eubée... et les Cyclades σ. 190. A. Μηλιαράκη, Κυκλαδικὰ σ. 37. Th. Bent, The Cyclades σ. 170 κἑξ.

[2] Ath. Mitt. XXI 1896. Sitzungsprotokolle 5 II 1896. (der sogenannte Apollotempel auf Sikinos). Ἀλλ᾽ ὁ R. M. Dawkins ἐμμένει εἰς τὴν γνώμην ὅτι πρόκειται περὶ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος (Annual of the British School at Athens No XVIII (1911-1912) σ. 30 κἑξ. (The Apollo temple on Sikinos μετὰ εἰκόνων καὶ διαγράμματος).

[3] Εἶναι γνωστὸν ὅτι πολλάκις ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων ἐχρησίμευσαν αἱ Κυκλάδες ὡς τόποι ἐξορίας. Ἡ Σίκινος ἀναφέρεται ὡς τοιαύτη ἐπὶ Δομιτιανοῦ (Γουστ. Χέρτσβεργ, Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς Ῥωμ. κυριαρχίας μετάφρ. Π. Καρολίδου β´ σ. 180).

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
16/10/2023 23:49:36 EEST - 167.114.118.212

θεν ἐκ τρίτου καὶ παρέμεινεν ἐπὶ τοῦ θρόνου μέχρι τῆς 8 Αὐγούστου 1702, ὅτε ἀπέθανεν [1].

Τὰ κατὰ τὸν «ποτὲ ἀρχιεπίσκοπον Σίφνου Ἀθανάσιον» ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Ὁ Πατριάρχης Παρθένιος ὁ Β΄ συνέστησε κατ᾽ Αὔγουστον τοῦ 1646 τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Σίφνου διὰ συνοδικοῦ τόμου, καθ᾽ ὃν «αἱ νῆσοι Σίφνος, Ἀμοργός, Πολύκανδρος, Ἀστυπάλαια, Σέρφος, Μύκονος, Ἀνάφη, Νίος, Σίκινος, Ἡρακλείτσα καὶ τὰ πέριξ διὰ τὸ τὴν ἄλλως φέρεσθαι καὶ εἰκῇ καὶ μηδεμίαν ἐπίσκεψιν πνευματικὴν ἐσχηκέναι καὶ ὑστερεῖσθαι τῆς ποιμαντικῆς ἐπιμελείας...συνόδου ἱερᾶς συγκροτηθείσης...ἀπεφάνθη παρὰ πάντων γενέσθαι τὸν συνοδικὸν τοῦτον τόμον καὶ ἐγνωμοδοτήθη τἀνωτέρω αὐτὰ πατριαρχικὰ νησία εἰς ἓν καταστῆναι καὶ ἀρχιεπισκοπὴν ὀνομασθῆναι Σίφνου». Συγχρόνως ἐξελέχθη ἀρχιεπίσκοπος Σίφνου ὁ ἐκ Θήρας ἱερομόναχος Ἀθανάσιος [2], ὅστις διῴκησε τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Σίφνου ἐπὶ 27 συνεχῆ ἔτη, ἀποθανὼν ἐν Σικίνῳ τῷ 1673. Ὁ ἐν τῷ σιγιλλίῳ μάλιστα ἀναφερόμενος ἱερεὺς Δαμησίνας ἔγραψε καθ᾽ ὑπαγόρευσιν τοῦ Ἀθανασίου τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἧς ἀντίγραφον παρὰ Ζερλέντῃ ἐν Ἱστορ. ἐρεύναις σ. 138-140. Κατὰ τὸν M. Le Quien (Oriens Christianus α΄ σ. 950) ὁ Ἀθανάσιος ὑπέγραψεν ὡς ἀρχιεπίσκοπος Σίφνου «testimonio de fide Orientalis Ecclesiae Calvinianae haeresi contraria anno 1671». Τὸν Ἀθανάσιον διεδέχθη ὁ Τιμόθεος (1674) καὶ τοῦτον ὁ κατωτέρω μνημονευόμενος Φιλάρετος (1681), ὃν παυθέντα, τελευτῶντος τοῦ 1685, διεδέχθη ὁ πρῴην Καισαρείας Γεδεών. Ὁ Φιλάρετος παρέμεινεν ἐν Σίφνῳ μηχανορραφῶν κατὰ τοῦ διαδόχου. Τούτου ἕνεκα οἱ Σίφνιοι διεμαρτυρήθησαν πρὸς τὸν Ἑνετὸν ναύαρχον Φραγγίσκον Μοροζίνην, ὅστις ἐπέβαλε τῷ Φιλαρέτῳ ἀποχὴν ἀπὸ τῶν ῥᾳδιουργιῶν. Ἀποθανόντα τὸν Γεδεὼν διεδέχθη ὁ Γρηγόριος (1687) καὶ τοῦτον παραιτηθέντα, ἢ παυθέντα, μετ᾽ οὐ πολὺ ὁ Φιλάρετος μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 1690 (Π. Ζερλέντη, Ἱστορ. ἔρευναι σ. 127).

Τέλος σημειωτέον ὅτι ἡ οἰκογένεια Σερφιώτου ὑφίστατο πρὸ ὀλίγων ἔτι ἐτῶν ἐν Σικίνῳ. Ἐν ἐγγράφοις τοῦ ἔτους 1827, δημοσιευθησομένοις ἐν τῇ προσεχῶς ἐκδοθησομένῃ περὶ Σικίνου μονογραφίᾳ ἡμῶν, φέρεται δημογέρων Σικίνου ὁ Πέτρος Σερφιώτης, ἀπόγονος τοῦ ἐν τῷ σιγιλλίῳ Νικολοῦ Σερφιώτη.

---

[1] Μ. Γεδεών, Πατριαρχικοὶ πίνακες σ. 607, 609, 614. Α. Ν. Διαμαντοπούλου ἄρθρον Καλλίνικος ἐν ἐγκυκλ. λεξ. Ἐλευθερουδάκη.

[2] Μ. Γεδεὼν ἐν Ἐκκλησ. Ἀληθείας Δ΄ σ. 451 καὶ Πατριαρχικοὶ πίνακες σ. 573. Κ. Σάθα, Μεσαιων. βιβλιοθήκη γ΄ σ. 579. Β. Μυστακίδου, Ἡ νῆσος Σίκινος καὶ ἀνέκδοτον σιγίλλιον μονῆς ἐν αὐτῇ. Παρνασσοῦ Θ΄ σελ. 411. Π. Ζερλέντη, Ἱστορ. ἔρευναι περὶ τὰς ἐκκλησίας τῶν νήσων σ. 46 καὶ 135-137).

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
16/10/2023 23:49:36 EEST - 167.114.118.212

† *Καλλίνικος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.*

† Διαφόρως οἶδεν ἡ καθ᾿ ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλη ἐκκλησία ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν δεομένων ἐκκλησιαστικῆς ἀντιλήψεως καὶ προνοεῖσθαι τῆς σωτηρίας διαμονῆς τε καὶ αὐξήσεως τῶν ὑποτελούντων αὐτῇ ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καὶ διαφόρων ἱερῶν σκηνωμάτων. Οὐδὲν γὰρ παραβλέπειν εἴωθεν ἀθεράπευτον καὶ ἀνεπίσκεπτον, ἀλλ᾿ ὡς κοινὴ δέσποινα ἐξοικονομεῖ τὰ πάντα κοινῶς τὴν πρόσφορον ἑκάστῳ ἀπονεμομένη θεραπείαν, τῶν συνεχομένων διαφόροις περιστάσεσι, πρὸς οἷς καὶ ἐλευθερίαν ἐπιδαψιλεύειν μεμάθηκεν ἀσυδοσίαν τε καὶ ἀτέλειαν, τισὶ τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν δι᾿ ἧς ἔχωσιν ἀπαλλάττεσθαι πάσης καὶ παντοίας καταδυναστείας καὶ θλίψεως ζημίας τε καὶ ἀφαιρέσεως τῶν ἰδίων καλῶν καὶ ἀνεπηρεάστως διάγουσαι, πρὸς εὐόδωσιν χωρεῖν καὶ αὔξησιν καὶ βελτίωσιν ἥνπερ ἐλευθερίαν καὶ ἀσυδοσίαν ἐκ τοῦ πάλαι ἀρχαίου κτησάμενα πολλὰ ἱερὰ καταγώγια ἀπὸ προνοητικῆς πατριαρχικῆς φιλοτιμίας τοῦ Πατριαρχικοῦ, ἀποστολικοῦ, καὶ οἰκουμενικοῦ τούτου θρόνου δι᾿ αὐτῆς θεοῦ συναντιλαμβάνοντος σώζονται μέχρι τῆς δεῦρο κινδύνων ἔξω καὶ περιστάσεων. Εὐθέτως καὶ τανῦν συνοδικῶς προκαθημένοις ἡμῖν ἐμφανισθέντων γραμμάτων τινῶν ἐνυπογράφων ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς ἀρχιερατευσάντων ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Σίφνου, ἅπερ ἀπεκόμισεν ἐκεῖθεν ἐλθὼν ὁ Παπὰ κὺρ δημήτριος νταμισίνας φιλοτιμίαν τινὰ διαλαμβάνοντα τοπικὴν τῶν ἀρχιερέων ἥνπερ πρῶτον μὲν ἐποιήσαντο πρὸς αὐτόν, ὁ ποτὲ ἀρχιεπίσκοπος Σίφνου Ἀθανάσιος μίαν ἐκκλησίαν δηλαδὴ κατὰ τὴν νῆσον Σίκινον εὑρισκομένην ἐπ᾿ ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας μητρὸς Θεοῦ κυρίας Θεοτόκου κεκλημένη Ἐπισκοπή, ὡς ἀνακαινισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ θείου αὐτοῦ νικολοῦ Σερφιώτου, ναὶ μὲν καὶ ὑπὸ τοῦ πάππου αὐτοῦ καὶ ὑπ᾿ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἱερέως καὶ κτητορικὴν αὐτοῦ νομιζομένην λόγοις δικαίοις, παραδοὺς εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ δεσποτείαν αὐτοῦ καὶ διαφένδευσιν διὰ τὸ ἐναπομεῖναι κατὰ μικρὸν ἀνεπιμέλητον καὶ ἄψαλτον διαταξάμενος καὶ καταστήσας αὐτὸν ἔφορον τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας καὶ προστάτην καὶ προνοητὴν καὶ διοικητὴν ἐπὶ τῷ φροντίζειν τῆς συστάσεως αὐτῆς καὶ αὐξήσεως καὶ βελτιώσεως ὅπως μὴ ἐξ ἀμελείας καταντήσῃ εἰς ἀφανισμὸν καὶ ἐκλείψῃ τὸ μνημόσυνον τῶν κτητόρων αὐτῆς καὶ διόλου ἀπεφήνατο ἔχειν αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν μετὰ πάντων τῶν κτημάτων καὶ ἀφιερωμάτων αὐτῆς κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων τῶν τε ὑπαρχόντων τότε καὶ τῶν μετέπειτα προσγενησομένων διαβαίνουσαν πρὸς τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ ἀλληλοδιαδόχως καὶ διοικουμένην πάντοτε ὑπ᾿ αὐτοῦ ἀναφαιρέτως καὶ ἀναποσπάστως ἱερουργουμένην τε καὶ καλλιεργουμένην καὶ ἐπισκεπτομένην ὑπ᾿ αὐτῶν ἐκείνων μόνων τῶν διαδόχων αὐτοῦ μέχρι παντός· δεύτερον δὲ μετὰ χρόνον ἐπιβεβαιώσαντος τὴν αὐτὴν χορηγίαν καὶ ἄλλου ἀρχιεπισκόπου Σίφνου δι᾿ οἰκείου γράμματος τοῦ Φιλαρέτου, ὅστις ἐφιέμενος

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
16/10/2023 23:49:36 EEST - 167.114.118.212

τῆς περὶ ταῦτα ἰσχυρωτικῆς ὀχυρώσεως ἐπὶ διαμονῇ καὶ συστάσει τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, ἐδεήθη βεβαιωθῆναι μὲν τὴν φιλοτιμίαν τῶν κατὰ τόπον ἀρχιερέων καὶ διακελεύσει πατριαρχικῇ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ καθ᾽ ἡμᾶς ἀποστολικοῦ καὶ πατριαρχικοῦ θρόνου κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν τῆς πατριαρχικῆς περιωπῆς καὶ μεγαλειότητος προσεπιδαψιλευθῆναι δὲ ταύτῃ καὶ ἀσυδοσίαν καὶ ἐλευθερίαν ἀπὸ μέρος τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας τούτου χάριν ἀναμαθόντες τὴν πτωχείαν καὶ τὸ ἐνδεὲς τοῦ ἐκκλησιδίου ἐκείνου καὶ τὴν προθυμίαν ἣν ἐνδείκνυσιν οὗτος πρὸς τὴν ἐκείνου αὔξησιν καὶ βελτίωσιν σπεύδων ὥς φησιν καὶ μονάσαι καὶ εἰς μονήδριον αὐτὸ καταστῆσαι συναγωγῇ πατέρων μερικῶν ὅσοι εὑρεθῶσι τὴν κατὰ θεὸν πτωχείαν αἱρούμενοι, τὴν δέησιν αὐτοῦ προσηκάμεθα φιλανθρώπως καὶ ὑπέρ τι ἄλλο ποθοῦντες τῆς τῶν ἱερῶν καταγωγίων συστάσεως καὶ αὐξήσεως καὶ δὴ γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν ἵνα τῶν φιλοτιμητικῶν ἐκείνων γραμμάτων περὶ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας τῶν δοθέντων ὑπὸ τῶν ἀρχιεπισκόπων τῆς Σίφνου πρὸς τὸν διαληφθέντα Παπὰ Δημήτριον Νταμισίναν, ἐχόντων τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς γραφόμενα καὶ διαλαμβανόμενα ἡ φιλοτιμία αὕτη ἔχῃ τὸ βέβαιον καὶ ἀμετάθετον ἐκ μέρους τῆς αὐθεντείας τῆς καθ᾽ ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας μέχρι παντὸς καὶ ἐξουσιάζῃ τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν μετὰ τῶν κτημάτων αὐτῆς πάντων ὁ αὐτὸς Παπὰ Δημήτριος Νταμισίνας κατὰ δίκαιον κτητορικὸν καὶ δεσπόζῃ ταύτης ἀνεμποδίστως καὶ ἀναφαιρέτως καθὼς διαλαμβάνουσι τὰ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τῶν ἀρχιεπισκόπων γράμματα. Ὡσαύτως καὶ ἐὰν καταστήσῃ αὐτὴν μοναστήριον, πάλιν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ τελῇ καὶ αὐτὸς ἔχῃ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐπισκέψεως καὶ διαφεντεύσεως αὐτοῦ πρὸς δ᾽ ἐπὶ τούτοις καὶ τὴν ἐλευθερίαν φιλοτιμοῦντες αὐτῇ συναποφαινόμεθα ἵνα ἡ αὐτὴ ἐκκλησία τῆς κυρίας Θεοτόκου κατὰ τὴν Σύκινον νῆσον Ἐπισκοπὴ καλουμένη μετὰ πάντων τῶν κτημάτων καὶ ἀφιερωμάτων αὐτῆς κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων τῶν νῦν ὑπαρχόντων αὐτῇ καὶ τῶν μετέπειτα γενησομένων εἴτε ἐν τῇ αὐτῇ τάξει διαμένῃ εἴτε καὶ εἰς μοναστήριον προχωρήσῃ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ὑπάρχῃ πάντῃ ἐλευθέρα καὶ πάσης καὶ παντοίας καταδυναστεύσεως καὶ κατακυριεύσεως καὶ ὅλως ἀσύδοτος μηδενὶ μηδὲν ὀφείλουσα παρέχειν ἄχρι καὶ ὀβολοῦ μήτε τῷ κατὰ τόπον ἀρχιεπισκόπῳ μήτε ἄλλῳ τινὶ κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἐλευθέρων ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων ἀρκουμένου τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως μόνῳ τῷ κανονικῷ αὐτοῦ μνημοσύνῳ ὀφείλοντος δηλονότι τοῦ ἱερουργοῦντος ἐν αὐτῇ μνημονεύειν τοῦ κανονικοῦ αὐτοῦ ὀνόματος ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς καὶ διὰ τιμῆς καὶ εὐλαβείας ἄγειν αὐτὸν ὡς ἀρχιερέα τοῦ τόπου δόσιν δέ τινα οὐδαμῶς ὀφείλοντες παρέχειν αὐτὸν διὰ τὸ πάντῃ ἀσύδοτον τῆς πατριαρχικῆς φιλοτιμίας καὶ ἀδούλωτος τελῇ καὶ ἀκαταπάτητος καὶ ἀνενώχλητος καὶ ἀνεπηρέαστος παρὰ παντὸς προ-

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
16/10/2023 23:49:36 EEST - 167.114.118.212

σώπου ἱερωμένου ἢ λαϊκοῦ: ὃς δ᾿ ἂν ἄλλος ὀψέποτε φανῇ ποιῆσαι βουλόμενος ἢ ἀποξενῶσαι αὐτὴν δηλαδὴ τῆς ἐξουσίας τοῦ παπὰ Δημητρίου καὶ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων αὐτοῦ ἢ ἐπηρεάξαι καὶ ἐνωχλῆσαι τοὺς προστατεύοντας αὐτῆς, ἢ ἀποσπάσαι καὶ ἁρπάσαι τι τῶν κτημάτων καὶ ἀφιερωμάτων αὐτῆς ἢ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸ ἀσύδοτον αὐτῆς ἀνατρέψαι καὶ ζητῆσαι λαβεῖν ἐξ αὐτῆς δόσιν τινὰ καὶ εἰσόδημα πολὺ ἢ ὀλίγον ὁ τοιοῦτος ὁποίας ἂν ὑπάρχῃ τάξεως καὶ ὁποίου βαθμοῦ ἀφωρισμένος εἴη ἀπὸ Θεοῦ κυρίου παντοκράτορος καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος καὶ ἄλυτος μετὰ θάνατον, αἵ πέτραι καὶ ὁ σίδηρος λυθήσονται αὐτὸς δὲ οὐδαμῶς καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ εἴη μετὰ τοῦ Ἰούδα καὶ εὕροι τὸν θεὸν ἀντίδικον αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν τῶν φιλοτίμων αὐτῆς, ἐπεβραβεύθη ταύτῃ καὶ τὸ παρὸν σιγιλλιῶδες γράμμα· αχπη^{ῳ} ἀπριλλίου μηνὸς ια^{η}.

Καλλίνικος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

(Ἕπονται ἐννέα ὑπογραφαὶ τῶν συνοδικῶν ἀρχιερέων λίαν δυσανάγνωστοι, ἐξ ὧν διέκρινα μόνον: «Μυτηλήνης Γρηγόριος».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Δεκεμβρίου 1930

ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ Δ. ΓΑΒΑΛΑΣ

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
16/10/2023 23:49:36 EEST - 167.114.118.212